

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 8.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERF-HORST, J. H. V. ROSSEM, J. W. DE MAREES VAN SWINDEREN, H. S. V. LENNEP.
MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF v. D. LEUR.
DOOR DE C. C. VOOR STUDIEBELANGEN BENOEMDE VERTEGENWOORDIGER: A. J. STARING.

Vrijdag

24 Nov. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, gehouden door den President van de Societeit Phoenix, den Heer W. Terpstra Jr., bij gelegenheid van het XIIIe Lustrum der Societeit Phoenix, op Donderdag 23 Nov. 1911.
De Phoenix op de Maan, door Polodo.
Delftsche Studenten-almanak 1912.
Vrije Studie.
Sneuntojoun Selskip Frisia.
Weekverslag.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.
Hoofd- of bijzaken? door W. M.
Handleidingen-Vereeniging.

Gedachten en gedichten.

Aan Florence, door J. v. R.
De huispoëet (Vervolg).

Politiek.

Bericht.
Een objectief (?) oordeel, door A. Baars.
Aan de heer P. J. Willekes Macdonald en „geestverwanten”, door A. F. Bakhoven.
De Roode Dinsdag en de Delftsche Studenten, door D. de W.
300,000 Sociaal-democraten? door C. T.

Studentenpers.

Inspice et cautis eris, door C. T.

Ingezonden,

door J. Ingerman.

Boekbespreking.

Guido Gezelle, zijn leven en zijn werken, door C.
De Natuurkunde in de Geheime leer, door v. L.
Dionyzos, door v. d. W.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van de Societeit Phoenix,

den Heer W. TERPSTRA JR.,

bij gelegenheid van het XIIIe Lustrum der Societeit Phoenix,

op Donderdag 23 November 1911.

Mijne Heeren, Leden der Societeit
Phoenix.

Plechtig is het oogenblik dat wij doorleven; plechtig omdat het den overgang vormt van het oude naar het nieuwe jaar, van het verledene naar de toekomst; plechtig ook omdat wij ons bedenken dat onze geliefde „Phoenix” nu 65 jaren achtereen vele generaties onder hare beschermende vleugels heeft gekoesterd.

O, dat het mij gegeven ware U van den ernst van dit oogenblik te doordringen; dit oogenblik waarop wij een wijle terug zien op hetgeen achter ons ligt, op den langen levensweg van onze Societeit. Te belangrijker wordt ons

dit verleden, wanneer wij ons bedenken dat onze eigen levensweg, al is het dan voor korten tijd, langs deze zelfde baan is voortgegaan. Want vormt niet de geschiedenis der Societeit tevens de levensgeschiedenis der generaties welke elkaar hier hebben opgevolgd? Vormt zij niet tevens de geschiedenis van ons Corps? Want een feit is het, dat hier in deze zalen de band gelegd wordt, die ons Corpsbroeders bindt en welke de kracht van onze corporatie uitmaakt. Wel weet ik, dat er enkelen onder u zijn die de Societeit beschouwen als een inrichting, waar men slechts den inwendigen mensch te goed doet, doch hun zou ik willen toeroepen: „Gaat heen en ontheilig onze instelling niet langer, want dit is niet haar doel”. Gij allen leden der Societeit, bedenkt toch steeds, dat het hier is waar gij opgroeit van jongeling tot man, dat gij hier u zelve hebt te leeren kennen, dat het ook hier is, dat gij u, onze Corpspreuk zegt het immers, aan een ander hebt te spiegelen, tot volmaking van uw eigen ik. Bedenk toch, dat wanneer voor u het uur zal hebben geslagen, waarop gij onze kleine maatschappij zult moeten verlaten, dat gij dan gewapend zult moeten zijn tegen de moeilijkheden die gij op uw verderen levensweg zult vinden.

Een oogenblik zult gij misschien mij mijnen ernst verwijten en denken, dat ik wars van feestvreugde ben; doch dit zij verre van mij, want niet alleen besef ik dat vroolijkheid een eerste levensbehoefte is, doch ook weet ik welk een opvoedende kracht er dikwijls van onze feesten uitgaat.

Wanneer wij ons voor een oogenblik van den steeds voortvliedenden tijd losmaken en ons het verleden voor den geest roepen, dan rijst het eerst in ons gemoed een groote dankbaarheid voor hen, die nu 65 jaren geleden, deze instelling stichtten. Doch niet alleen aan hen mag onzen dank gewijd zijn; vele die in deze vervlogen dagen hebben bijgedragen tot groei en bloei onzer Societeit hebben recht op onze erkentelijkheid. Want vele waren de hinderpalen welke onze Societeit op haar levensweg vond, doch met kracht werden deze uit den weg geruimd en steeg zij tot haar volle glorie. En steeds zal hare glorie stijgen, want zij steunt op hare zonen en zouden deze zonen haar weg niet effenen wanneer deze moeilijk werd.

Het doet mij genoegen dat eenigen van hen die in vroeger jaren voor de belangen der Societeit waakten, hiernu op haren feestdag aanwezig zijn. Toont straks dan aan hen, zonen der Societeit, door uwe feestvreugde, uwe dankbaarheid.

Ik wil nu tot een meer zakelijke beschouwing overgaan. Het is echter mijne bedoeling niet u een dorre opsomming te geven van datgene, wat er in het laatste jaar heeft plaatsgegrepen. In den Almanak die eerstdaags zal verschijnen zult gij dat alles kunnen vinden. Slechts, die feiten die mij het belangrijkste voorkomen, wil ik in uwe herinnering terugroepen.

Wanneer ik dan zoo het afgelopen jaar aan mijne gedachten laat voorbijgaan, dan komt een groote blijdschap in mij op, wanneer ik bedenk, dat de Societeit zich in dit jaar in een druk bezoek mocht verheugen. Vele waren ook de feesten, welke daarboven op het dispuut plaats hadden, zooveel zelfs, dat dikwijls de toevlucht tot de sherry-wagen en eetzaal genomen moest worden. Geen wonder dan ook dat de balans over het jaar 1910 een ongewoon groot bedrag aan dispuutverteringen aanwees. Het is dan ook aan dit drukke kroegbezoek te danken, dat hoewel de onkosten voor het schilderen van het gebouw en de installatie van electrisch licht zeer hoog waren, de balans over 1910 toch nog een redelijk winstcijfer aanwist.

In schrille tegenstelling echter met deze zoo heugelijke

feiten, is het gebrek aan kasgeld, dat zich ieder jaar sterker heeft doen voelen. Vele malen is reeds van deze plaats op dien wantoestand gewezen en toch is een verandering nog haast niet te bespeuren. Ernstig moet ik u raden toch zooveel mogelijk aan uwe financiële verplichtingen tegehoever de Societeit te voldoen, want alleen daardoor kan zij haar standpunt tegenover de buitenwereld blijven innemen.

Nu ik toch het standpunt der Societeit tegenover de buitenwereld heb aangevoerd, wil ik dit ook nog uit een ander oogpunt beschouwen. Vele zijn de aanvallen geweest, door een bepaalde groep Nederlanders op de Studenten corporatiën gericht, welke op een grondslag als de onze gebouwd zijn. Tot nu toe hebben onze belagers geen voordeel behaald, het tegenovergestelde zou eerder waar genoemd kunnen worden, maar zorgt dan vooral ook, dat gij door uw optreden nimmer aanleiding tot vernieuwde aanvallen geeft. Want een ondergang van ons Corps zou tevens ondergang van onze Societeit beteekenen. Toont hen, dat onze Societeit niet de plaats is, zooals sommigen meenen, waar losbandigheid en dronkenschap hoogtij viert, toont hen, dat gij beseft welk hooger doel onze instelling heeft.

Thans wil ik enkele personen die dit jaar voor den goeden gang van zaken zorg gedragen hebben, herdenken. Dan wil ik ten eerste een woord van dank wijden aan den heer Croockewit, die nu een jaar geleden bereid gevonden werd ten tweede male in het Bestuur zitting te nemen, toen er geen jongere te vinden was, die de leiding op zich zou kunnen nemen. Verder gaande kom ik tot de vermelding van een minder aangenaam feit. Ik bedoel hier de ziekte van onzen Directeur. Zijn zenuwgestel noodzaakte hem zijn post een paar maanden te verlaten. Gelukkig echter hervatte hij na een verblijf in het buitenland, vrijwel geheel hersteld zijne werkzaamheden, welke wij zoo noode in het belang van onze Societeit zouden kunnen missen. Gelukkig zijn wij, te weten dat de dagelijkse exploitatie in handen is van hem, die het belang der Societeit als zijn eigen belang beschouwt.

Is onze Directeur tot onze vreugde weer teruggekeerd, een andere man, die jaren lang zijn krachten aan de Societeit wijdde heeft ons voor altijd verlaten. Den 27 Februari overleed onze oude boekhouder, de heer J. Mension. Wie van u, ouderen, die uwe studententijd reeds zoo lang achter u hebt, herinnert zich den ouden heer Mension niet? In December 1910 was het hem gegeven zijn 45-jarig ambtsjubileum hier feestelijk te herdenken, waarna hij met 1 Januari 1911, wegens vergevorderden leeftijd zijn ontslag uit den dienst der Societeit nam. Toen hij echter hoorde, dat de Directeur ons voor een paar maanden zou verlaten, stond hij er op zijne betrekking tot diens terugkomst waar te blijven nemen. Weemoedig stemt het ons, wanneer wij dan bedenken, dat hij door dezen zoo grooten dienstijver, geen oogenblik van zijne zoo welverdiende rust heeft kunnen genieten. Zijne nagedachtenis worde in eere gehouden!

Op den een-en-twintigsten Februari van dit jaar traden de heeren Croockewit, Baart de la Faille, Ledeboer en Tellegen uit het Bestuur, aan hen allen een woord van dank, voor hetgeen zij in hunnen bestuurstijd in het belang der Societeit deden.

Dan wil ik nog een oogenblik stilstaan bij de jongelingen, die op den 5den September voor het eerst deze zalen binnentraden, hunne intrede deden in dit door hen zeker lang gewenschte doch onbekende tooverland. Groot zal zeker uwe vreugde geweest zijn, toen gij, na de minder prettige dagen van den groentijd, u vrijelijk hier onder de vleugelen van onzen goddelijken „Vogel” mocht bewegen, toen gij wist, dat uwe studententijd een aanvang genomen had. En wij, die hier reeds langer waren, ook wij zijn wel verheugd over uwe komst en over uw groot aantal. Maar niet alleen vreugde, woont in onze harten, een gevoel van weemoed komt tevens in ons op; weemoedig ook, zal onze heilige „Vogel” naar omlaag gezien hebben, want velen van hen, die in de laatste tijden hem tot steun waren, zijn heengegaan. Wel ziet hij hunne plaatsen door u ingenomen, maar ach hij kent u niet. Wel weet hij dat gij naar jaren jong zijt, maar is jeugd ook uw geest? En jeugd is het, wat onze „Vogel” van u vraagt; frisch, jeugdige bloed moet telkenjare weer door zijn aderen stroomen, want dan eerst zal hij zelve jeugdige blijven, dan eerst zal hij zijn als de „Phoenix”, in de sage der oude Egyptenaren geschilderd.

Wanneer gij dit voor oogen houdt, dan zullen ook wij een groote vreugde in ons voelen opkomen, want dan weten wij, dat wanneer wij de groote maatschappij zullen ingaan, alles wat ons hier eenmaal dierbaar was, aan goede zorgen zal zijn toevertrouwd. Toont dan, eerstejaars, dat jong uw hart is, toont het nu de tijd daarvoor aangebroken

is, want eens zullen ook u zorgen drukken en zal uwe tijd van dolle jeugd voorbij zijn.

Nog enkele personen wil ik gedenken. Een woord van welgemeenden dank zij gewijd aan de heeren Houtman, Van Senden en Macdonald, die eerst voor korten tijd het Bestuur der Societeit verlieten. Den heer Van Senden wil ik speciaal dankzeggen, want aan hem was dit jaar zeker het lastigste ambt opgedragen. Vele waren helaas de tegenkantingen van de zijde der leden, die hij bij de uitoefening van zijne functie ondervond. Wel weet ik, dat het soms moeilijk is, aan financiële verplichtingen te voldoen, maar zeer laakbaar is het gedrag van hen, die deze verplichtingen zooveel mogelijk van zich schuiven en op allerlei wijzen de credietregeling trachten te ontduiken. Bedenk ook hier, dat de Societeit uw eigendom is en dat de bestuurderen slechts uw wil uitvoeren.

Aan den heer Macdonald danken wij de nieuwe catalogus voor de bibliotheek, welke volgens kaartstelsel is ingericht.

Een avond, welke ieder jaar weer terugkomt, breng ik nog in uwe herinnering. Ik meen St. Nicolaasavond. Hoe vreemd staat deze avond, wanneer hier honderden arme kleinen feestvieren te midden van de reeks van onze feesten. Dankbaar stemt het mij dat gij, die zulk een gulden jeugd hebt, uwe arme medemenschen niet vergeet. Dat dit feit instemming vindt, blijkt wel uit het feit dat de Firma van Houten ons geheel belangloos, een groote quantiteit cacao voor dit doel toezond.

Thans wil ik nog enkele beschouwingen wijden aan het tijdperk van vijf jaren, dat achter ons ligt. Wanneer wij de geschiedenis van deze jaren nagaan, dan komen wij tot de slotsom dat zij zeer zeker gunstig genoemd mogen worden. Zoowel het kroegbezoek als de omzet gaven redenen tot tevredenheid. Toch wil ik hier ook noemen een feit, dat tot een groot gevaar voor onze instelling had kunnen worden. Ik bedoel de speelzucht die zich een tijdlang hier maar al te veel had ingeburgerd. Gelukkig werd dit gevaar echter nog tijdig afgewend.

Wat de uitbreiding van onze eigendommen betreft, zij alleen vermeld, dat in 1908 een smalle strook grond aan de zuidzijde van ons gebouw werd aangekocht. In ditzelfde jaar werd met het oog op het toen ophanden zijnde Corpslustrum het buffet belangrijk uitgebreid. Een der veranderingen, welke ons nog het frisch in het geheugen ligt, is de installatie van het electrisch licht, waardoor onze zalen zeker aan vroolijkheid gewonnen hebben.

De kwestie, die in 1908 alle gemoederen in beweging gebracht heeft, wil ik hier niet met stilzwijgen voorbijgaan. Ik bedoel de groote verbouwingsplannen. Juist nu dit jaar het ledenaantal der Societeit weer belangrijk gestegen is, zal men eerlang weer over verbouwen gaan denken, al zal dan misschien een dergelijk grootsch plan als in 1908 niet meer opgevat worden. De behoefte aan een aparte à la carte zaal doet zich echter steeds weer duidelijker voelen.

Wanneer wij dan nu staan aan den vooravond van een nieuw tijdperk, dan is het met vertrouwen, dat wij de toekomst te gemoet gaan. Want wij weten, dat er een groote liefde onder u bestaat voor uwe instelling en deze liefde is ons een waarborg voor den voortdurenden bloei der Societeit.

Te lang reeds heb ik van uw geduld gebruik gemaakt, te lang reeds heb ik uwe feestvreugde onderbroken. Welaan dan leden der Societeit „Phoenix”, laat uwe vreugde losbarsten, laat het gebouw daveren van uw feestgedruis, laat uwe feestklanken opstijgen naar onzen goddelijken „Vogel”, ter zijner eere.

Mijne heeren, ik wijd een dronk aan den voortdurenden bloei onzer Societeit.

De Phoenix op de Maan.

Als vrijwilliger heb ik een heelen tijd in Tripoli gediend. Dat gedonder in Delft begon mij te vervelen, altijd maar te zakken op mijn wiskunde, omdat ik niet van links naar rechts kan schrijven en wel van rechts naar links en de proffen het dan niet konden lezen, begon mij te vervelen. (Waarom hebben zij nooit een spiegel genomen, dat doe ik ook altijd). Op een goede dag, het was net toen ik voor de 10de keer gezakt was heb ik er verder de brui aan gegeven, heb mijn hoogen hoed, mijn gekleede jas, mijn rijbroek en mijn schaatsen gepakt en heb ik een buurtverkeer Tripoli genomen. Daar heb ik mij bij de Turken aangemeld. Die zagen mij aan voor een potloodenkoopman en wilden mij niet gelooven dat ik vrijwilliger wou zijn bij hen. Zij be-

schuldigden mij van een Chineesche spion te zijn en namen mij krijgsgevangen. Een tijdje moest ik dwangarbeiden, en kanonnen die ze nog moesten veroveren, voortslepen. Nu dat verveelde mij op den duur. Ik wilde weg maar zij boden mij geen gelegenheid om te ontvluchten. Maar ik ben ze te slim afgeweest. Ik heb een paar kilo dynamiet en een kogel gegapt en daarmee een van de kanonnen die ik moest slepen geladen. Toen een net over de mond van het kanon gelegd en ik hield zelf het net goed vast. Ik liet toen het kanon ontbranden en . . . mee nam de kogel mij. Wat een snelheid. De lucifers in mijn zak ontbrandden door de wrijving met de lucht. Mijn haren die ik had laten afknippen werden uit mijn hoofd gezogen zoodat ik nu weer een keurige scheiding heb.

Regelrecht op de maan ging het aan; toen ik eens omkeek zag ik heel in de verte de aarde; net een groote schijf. De maan kwam steeds dichterbij, mijn snelheid verminderde en op een gegeven oogenblik werd ik zachtjes op de maan neergelegd.

Daar was alles leven en bedrijvigheid. De menschen — er zijn nog „geleerden” die zeggen dat op de maan geen menschen zijn — kwamen mij bekend voor. Allemaal gezichten die ik in Delft wel meer gezien meende te hebben. Maar al die gezichten waren veel langer.

Plotseling — ik zat nog steeds in verwondering over al die gezichten, die bedrijvigheid en dat vooruit bewegen — de menschen loopen hier niet, maar springen — hoorde ik klokken een bekend lied spelen.

Eerst herkende ik het niet maar toen de tonen aanzwollen, herkende ik het als het Phoenixlied.

Wat was dat, hier op den dag van het kroeglustrum het Phoenixlied? dan werd zeker die dag ook hier gevierd. Gauw ging ik mij verkleeden, trok mijn gekleede jas aan, maakte mijn scheiding in orde in mijn zakspiegeltje, maar o wee, ik had ook al zoo'n lang gezicht. Een blik op mijn zakbarometer en ik wist hoe het kwam. Door den geringen luchtdruk op de hersenkas zetten de hersens hier zeer uit. Tot slot zette ik mijn hoogen hoed op — die wel wat nauw was — en klaar was ik.

Op mijn doode gemak sprong ik naar de kroeg toe. Dat is een reusachtig gebouw, zeker omdat de menschen zich hier zoo gemakkelijk over groote afstanden voortbewegen.

Op de kroeg werd ik zeer hartelijk ontvangen toen ik mijn naam genoemd had. Ieder had iets te vragen over de kroeg, over de studenten, over Delft, ja, waar al niet over. Zelfs een vroeg hoe het tegenwoordig in den Haag ging: Die kerel heb ik den rug toegedraaid.

Toen de eerste drukte voorbij was kwam de president aanspringen. Hij vroeg stilte, nam mij mee achter de officieele tafel. Daar bond hij een reuzenscheepsroeper voor en begon een heele mooie speech. Ik had mij ondertusschen meester gemaakt van eenige bekens met allerlei heerlijke vocht en dus vond ik de speech nogal aan te hooren. Na de speech bond ieder lid van de kroeg zijn roeper om en begon een geheel koor.

Toen dit afgelopen was, kwam een cortège door de kroeg. Een van de bestuurderen legde mij alles uit.

Al de gebreken die de kroeg in Delft aankleven, zijn hier verholpen, bijv. al de klee- en nagelborstels liggen hier vast aan stevige kettingen.

De glazen zijn afgeschafte en vervangen door ijzeren bekens. Aan de uitgangen zijn speciaal voor het ijzersoort van de bekens vervaardigde magneten aangebracht.

Het was, zoo vertelde hij mij eens voorgekomen, dat iemand twee van deze bekens wilde meenemen. Toen hij aan de uitgang kwam werd hij zoo bevestigd aan de magneten, dat hij eerst bevrijd was, toen de bekens uit zijn zakken gesneden waren.

Na de cortège kroegjool. Dat was bijzonder geanimeerd. Allen zaten in een groote kring en in 't midden werd een café chantant gehouden.

Van tijd tot tijd werd er weer gesproken door een scheepsroeper en dan zong men weer het Phoenixlied.

Langzamerhand werd het echter tijd om naar bed te gaan. De 14-daagsche nacht begon in te treden. Nog een laatste maal sprak de president en iedereen ging heen.

Ik werd te logeeren gevraagd bij de president. Daar heb ik nog zoo gauw mogelijk alles opgesteld wat ik mij met mijn slaperige kop van mijn maanreis herinnerde en heb het toen op de post gedaan.

Hoe deze post werkt weet ik niet, maar ik hoop dat op de aarde, en wel speciaal in Delft mijn brief aankomt.

POLODO.

Delftsche Studenten Almanak 1912.

Aangezien er nog steeds groot gebrek is aan proza en poëzie en varia nagenoeg geheel ontbreken, besluit de Almanak-Redactie de termijn van inzending voor de laatste maal tot Zaterdag 2 December te verlengen en verzoekt de leden en hen, die hoogstens 4 jaar geleden voor het Corpslidmaatschap bedankt hebben, hun bijdragen zoo spoedig mogelijk te willen inzenden. De Redactie rekent op de inspanning van allen om in dezen ernstigen toestand te voorzien.

De termijn van inzending van teekeningen wordt gesloten Woensdag 29 November. Zeer gewenscht zijn ontwerpen voor:

Vignet, (vierkant of rond).
Gelijkvormige Schutbladen en Hoofden.
Kalenderplaatjes.
Soc. Phoenix.
Odin.
Apollo.
Debating.
Techn. Leesgezelschap.
IJsclub.
Igov.
Tennis.
Schaken

Bijdragen worden ingewacht onder motto met gesloten naambriefje op de Soc. Phoenix.

Overigens wordt ieder verzocht spoedig naam, adres, vacantiadres (telefoonnummer) te willen invullen op de daartoe bestemde lijsten.

Vrije Studie.

Donderdag 30 November houdt majoor Alting von Geusau in de eetzaal der Societeit Phoenix een lezing over: „Het Zwitsersche legerstelsel en de wenschelijkheid het hier te lande toe te passen”.

Het bestuur behoeft het belang dezer lezing in verband met de veelbesproken legerwetten niet nader toe te lichten en wil verder even aanstippen, dat spreker een erkende specialiteit op dit gebied is en voortreffelijk weet voor te dragen, zooals een Debatingavond van verleden jaar bewezen heeft.

Het bestuur hoeft hier gelukkig niets aan toe te voegen, daar, gezien de groote opkomst bij de Teirlinck-lezing, de komende voordracht met vertrouwen kan tegemoet gezien worden.

Snjeuntojoun Selship Frisia.

Snjeuntsjoun wier 't de trettiende jierdei fen 't selskip en dat moast fierd wirde fensels. Twa âlde keardels wierne ôerkomt en wij hawwe iten dat wij rôlje koenen Njonkenlytsen, wierne de berntjes botte oerdwealsk ttja hierne in greate mûle en sâpten net. Sjerp houne-gûster woe hja mei 'e swiepe oppe bealich komme, mar hij krige de hoasen oppe holle.

De flâgge wier tige smoarch wirnen, mar wij scille him himmelje litte. Lytse Roel wier net komt wyls er in trijeling krigen hat. Njonkenlytsen wierne allegearne sa sêd as in mûs. Mei 't wrakseljen moasten de berntjes 't ôflizze fensels, mâr 't war gjin bargebiten. 't Wier in noflike joun.

De foarsitter,
JÂN WIEBREN.

Weekverslag.

SONNET.

Als je p . . p hebt met een ander,
Ga je stiekem achter 'm staan,
Om een glas dan uit elkander,
Op zijn kop kapot te slaan.

Iemand doet aan schooltje-spelen,
Komt op kroeg daarmee vervelen,
Komt in Delft voor prof. te leeren,
Laat op Ph. zich daartoe inaugureren.

Ééne boer en veel Chineezen
Aten, bij gebrek aan Keezen,
Koud genot vol vuiligheid,
Tot zelfs een filosoof onder tafel leit.
't Was één groote flauwe kul,
't le Lustrum van de Pul.

Ouw(ee)ren op de kroeg,
Van student-zijn nooit genoeg.
Eén, die om het woord komt vragen
En vertelde, 'k ben jong geweest.
Ander, die een groot behagen
Zag in gedwongen kroegjoolfeest.

't Groenen is toch zulk een schande,
Dat in Utrecht men de handen
Samensloeg en op ging richten,
Iets, waarvoor 't Corps zal zwichten.

Van de kleedjas-fietserij,
In de voorzaal, zwijgen wij.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

ADMINISTRATIEF RECHT.

Het college van Prof. Valckenier Kips over „Onteigening” loopt gedurende de cursus 1911—1912 over „Stedenbouw uit rechtskundig oogpunt”: de vereischten, voorwaarden en rechtsmiddelen (waaronder onteigening).

Dit onderwerp ligt meer bijzonder binnen den kring der studie van aanstaande civiele en bouwkundige ingenieurs en zal derhalve een onderdeel uitmaken van hun kandidaats-examen.

Van aanstaande werktuigkundige en electrotechnische ingenieurs, buiten wier studiekreis deze cursus ligt, zal bij het examen kennis van de hoofdbeginselen van onderwijs- en spoorwegwetgeving (art. 151 der Grondwet, en 4 gevallen der wet van 1851, gang van zaken in gewone gevallen, het systeem der spoorwegwetten van 1875 en 1900) benevens kennis van het staatsrecht (algemeen of positief Nederlandsch) gevraagd worden.

Deze examen-regeling treedt eerst Juni 1912 in werking, zoodat in Januari a.s. de oude vorm gehandhaafd blijft.

—o—

BERICHT.

Opgetreden als:

Scheepsbouwkundige afgevaardigde: W. den Boer, Hugo de Grootstraat 112.

Electro-Technische afgevaardigde: F. B. C. E. M. Jansen, Koornmarkt 19.

Mijnbouwkundige afgevaardigde: E. L. Siccama, Noord-einde 42a.

Het adres van den Voorzitter is Koornmarkt 55.

Hoofd- of bijzaken?

Naar aanleiding van het gerucht als zou Prof. Klopper bij de aankondiging van zijn boek hebben gezegd dat de tijd van docent en student daarom voortaan nuttiger be-

steed kon worden dan aan de behandeling der daarin te vinden elementaire zaken, lijkt het mij gewenscht hier een tegenspraak van dit laatste uit te lokken.

Het is toch eenmaal een feit dat studenten hier in Delft een dergelijke aankondiging gelooven, met het natuurlijk gevolg, dat zij zich *gedwongen* gevoelen een boek te koopen, dat de eerste grondslagen van een college bevat. Zonder welk boek het college onbegrijpelijk wordt . . . indien men het college dan al begrijpen kan, wanneer men de elementaire kennis uit een boek moet opdoen.

Maar we hoeven ons hierover niet druk te maken. Want wie even nadenkt begrijpt dat het natuurlijk de bedoeling van deze aankondiging van Prof. Klopper's boek was, om voor bijzaken, voor bijzondere gevallen en zeldzame toepassingen te verwijzen naar dit werk, dat dan natuurlijk ook wel hier of daar te leenen is. De hoofdzaken toch, de elementaire grondslagen van het vak moeten alleen daarom al op een college behandeld worden, omdat zij noodig zijn voor den verderen voortgang. Vooral echter het algemeen erkende feit, dat het gesproken woord zooveel overtuigender is dan de doode letter, zou hiertoe al dwingen.

Ten slotte moge de hoop uitgesproken worden, dat voor het behandelen van zulke erkend goede leerboeken eens de min of meer geleerde *lectoren* bereid zullen gevonden worden eigenlijke en bijzondere functie te vervullen.

W. M.

Handleidingen-Vereeniging.

Verschenen is de tweede druk van *Kinematica I*, bewerkt door Prof. Dr. J. Cardinaal, w. i.

De volgende week verschijnt: *Analytische Meetkunde I*, bewerkt naar het college van Prof. Dr. W. A. Versluys, door C. B. Biezeno, w. i.

Gedachten en Gedichten.

Aan Florence.

Bij haar portret.

O, zie mij niet zoo stil-verwijtend aan!
Vloek, trap mij! Zend mij uit den lichtkring uwer oogen,
Wijl gij mij schuldig weet, en wat ik sprak gelogen. —

Gij zwijgt en staart mij aan. En razernij
Laaft in mij op. Hoe zal 'k dien weemoedsblik ontwijken,
Van uwe oogen, die maar stil in mijne kijken?

Florence, 'k heb mijn dwaasheid zwaar geboet!
En zoo gij wist, hoe schrijnend zelfverwijt mijn leven
Vergiftigt, ondanks alles zoudt gij mij vergeven! —

Nov. 1911.

J. v. R.

De huispoët.

(Vervolg).

Met een angstgilletje springt Guusje op. Z'n ogen openen zich en de verwilderde bruine kijkertjes zoeken dwalend rond. Z'n schouders en armen maken zenuwachtige bewegingen en z'n trillend rechterbeen doet een aanslag op Mimie's leven; 't dier krijgt een gevoelige trap en huft met een grote zijwaartse sprong tot bijna in de haardvlammen. Dan glipt ze schielik als een zwart spokobeest weg onder een fauteuil, schichtig vol angst. Guusje komt ondertussen meer tot zich zelf. Tans gaat hij onrustig heen en weer lopen op de zachtharige vacht. 't Kippenvel is wel weer verdwenen, maar de naweën zijn er nog.

Meneer van Dummelen is in een allerhevigste intensiteit van impressie. Hij heeft een allernaarste droom gehad. Hij zag zich als een arm zolderkamertjes-poët met lange lokken en bleke facie in de wilde storm daar buiten gaan naar de verliefde bomen, een bekende plek, waar minnende paren elkander vinden. En hij wacht daar voor een afgesproken rendez-vous. Maar zij, ze komt niet en laat hem kou leiden en honger naar liefde. De storm loeit om z'n magere gestalte. Hij krijgt kippevel bij de gedachte dat hij straks als welgeaard dichter, man van de diepe impressie die leidt tot fataliteit, zich moet beroven van het leven dat hem nog rest, alles om der minne smart. Brr . . .

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 24 NOVEMBER 1911. No. 8.

En juist op dat moment is Guusje wakker geworden en opgesprongen. De stemming is al geuit op poesief Mimie maar dat is niet voldoende. Hij zal die precipiteren tot een vers, een lied vol wilde hevigheid, als een stuk tragische lyriek uit z'n huiselijk leven.

En hij gaat met statige tred naar z'n schrijftafel, de pij als een priestergevaad statig om het lichaam geslagen. En statig ook neemt hij z'n ivoren penhouder en hij vangt aan te schrijven op het blanke vel dat al gereed ligt voor eventuele aanvallen van poëतिक. En langzaam statig schrijft hij zonder één doorhaling:

De maan scheen flauw, de lucht was grauw,
de sterren fletsten dof.
Een stormwind woei (lijk koëgeloei)
en joeg omhoog het stof.
Daar liep een man, genaamd Johan,
een dichter rechtgeaard,
Met lokken lang en ogen bang,
bleekwangig onbehaard.

Het was reeds laat, Johan werd kwaad,
hij liep en wacht' op haar.
't Was negen uur, de wind was guur,
waar bleef ze toch, die Saar?
De man keek rond, maar zag geen hond.
zijn trekken werden mat.
Met lokken lang en ogen bang
keek hij wild langs het pad.

Het kerkhof stil, lag daar zo kil
aan 't brede watervlak.
De man gejaagd, gekweld, geplaagd,
werd woed' en trapt' een slak.
Hij was kapot, *) greep naar z'n strot
en riep „waar blijf je dan
„Mijn lieve Saar, geef jij geen haar
„om mij, om jou Johan”.

De maan scheen flauw, de lucht was grauw,
de sterren fletsen dof.
En plotseling — stil — 't weer was kil,
men hoord' één korte plof.
Toen zag men daar, in 't water klaar
veel kringelen dooreen.
Het was de man, genaamd Johan,
die daar voor eeuw'g verdween.

En met 'n woeste smak gooit hij z'n ivoren stift neer. Dan meer tot kalmte komend ziet hij op de grote pendule die twaalf slagen gongt, zwaar massief als een doodsklok. Hij gaat naar de schemerlamp en draait ze uit tot diepe duisternis alomme heerst. Nog even hoort men een zacht piepen van de deur, een schuifelen van pantoffels en meneer van Dummelen is verdwenen naar z'n slaapvertrek, waar hij weer zal ontwaken als de zonne reeds lange speelt door z'n ramen op de purpere deken waaronder ie z'n zoete slaap geniet.

*) D. w. z. niet de slak maar Johan zelf.

Politiek.

Bericht.

Hieronder volgen 2 artikelen als antwoord op het door den heer Macdonald ingezondene.

De redactie betreurt dat beide inzenders niet die beknoptheid in acht hebben kunnen nemen, die uit des heeren Macdonald's schrijven spreekt. Hoewel we beide stukken hebben opgenomen, wijzen wij er op, dat het aantal lezers bij *beknopte* behandeling aanmerkelijk grooter is.

Een Objectief (?) Oordeel.

Ik wil trachten den brief van den heer Willekes Macdonald, voor zoover die mijn artikel in een der voorgaande weekbladen betreft, te beantwoorden zonder daarbij in die algemeenheden te vervallen, waartoe deze heer zijn toevlucht heeft genomen.

Mijnheer W. M., het verwondert mij dan ten eerste, dat de verongelijking van de socialisten en hun daarop gevolgde obstructie in de Kamer U onbekend zijn gebleven. U kunt het echter gerust op mijn gezag gelooven, want het is echt gebeurd, hoewel het — dit stem ik toe — in onzen tijd ongelooflijk klinkt.

Gij erkent dus wel ons recht, onze overtuiging te verkondigen, maar ge zult er U tegen verzetten, als van dat recht te onpas wordt gebruik gemaakt.

Ten eerste werpt gij U hier als zedelijk rechter op, U matigt zich dus het recht aan te beoordeelen of het propageeren gepast of ongepast is. Ge stelt U zoodoende op het standpunt de socialistische leer volkomen te kennen, en komt het dan niet in U op, dat het socialisme wel degelijk bij een kwestie te pas kan komen, al vindt Gij het er bij de haren bijgesleept. Ge verliest heelemaal uit het oog of weet niet, dat het socialisme een levensopvatting is, waaraan meer vastzit dan enkele politiek. En komt het bij verschillende kwesties ter sprake, dan hebt ge niet het recht te zeggen: „Die lui sleepen het socialisme overal bij”, maar dan geeft de socialistische leer ook in dat geval een oplossing of verklaart een bestaanden toestand. Zult ge, indien ge niet geloovig zijt, een geloovige het recht ontzeggen, zijn god bij allerlei kwesties te berde te brengen, zooals b.v. bij de kwestie van oorlog of vrede vaak wordt gedaan? Even onzinnig is het verwijt aan ons.

Ge meent blijkbaar, dat mijn artikel tevens excusaanbieding was voor het loopen met „Het Erfurter Program”. Volgens U mag men zich dus niet in het openbaar met een socialistisch boekje vertoonen. Men mag die boekjes in het geheim bezitten, maar die moeten in den allerdonkersten hoek van de boekenkast liggen, want als een ander den titel kan lezen is dat te onpas propaganda maken voor het socialisme. Ziet U zelf niet in, dat U zich hier reeds schuldig maakt aan wat ik straks voor mogelijk hield, aan verkeerde beoordeeling van wat te pas komt of niet? Ik weet wel, dat U zich hoog verheven voelt boven die ongelukkigen, die zich in de strikken van het socialisme hebben laten vangen, dat U veel verstandiger bent dan zij en dat U hooger idealen en belangrijker onderwerpen te behandelen hebt dan dat eeuwig terugkeerende liedje: „Ieder mensch moet genoeg hebben om te eten”. Ja, het doet U zelfs pijn, als ge U voorstelt, dat een van hen daar in een collegezaal is verschenen met een boekje, waarin geëischt wordt, dat aan die lage zinnelijke voorwaarden allereerst wordt voldaan. Ik evenwel, die blijkbaar den blik niet zoo hoog heb gericht, kan er niets aan vinden, waarvoor excuus moet worden aangeboden.

U zegt verder, dat de kwestie „Studeerende Vrouwen” belangrijker is dan socialisme. Och, ik moet eerlijk bekennen, ik vind die kwestie zoo belangrijk niet, omdat ze voor ons, socialisten, geen kwestie, maar een uitgemaakte zaak is, want in onze oogen staat de vrouw volkomen met den man gelijk.

Hoe is het mogelijk, dat die laagstaande menschen over zoo een belangrijk onderwerp, waarover de heer W. M. nog lang niet uitgedebatteerd is, een vaststaande meening hebben. En nog gekker is het, dat zij de zoo hoog boven hen staanden beschuldigen van het lage motief de studie der vrouwen zooveel mogelijk te willen tegenwerken uit vrees voor grooter concurrentie. Zij zeggen, dat de ideale motieven, die gij aanvoert, slechts als dekmantel dienen. Hoe min, hè, ja, zij zien ook het hogere niet in U.

Verder komen „zelfs” bedekte aanvallen op het corps voor en daarnaast zijn „beuzelarijen” als socialisme toch zeker niet op hun plaats. Juist, hier illustreert U zelf Uw houding; zoo onbenullig schijnt U ons maatschappelijk streven, dat het in belangrijkheid verdwijnt tegen bedekte aanvallen op een studentenvereniging. Ik heb het reeds gezegd, U houdt zich met „hogere” dingen bezig.

Ten slotte dank voor Uw welgemeende waarschuwing onze krachten niet te verspillen, maar sta ons toe ze in den wind te slaan. Want nooit zullen we zwijgen over wat ons het allesbeheerschende schijnt in leven en maatschappij. Wij zullen U telkens op een andere manier weer hetzelfde aantoonen, dat Uw gevoel voor het hooge, het schoone, het goede, in een woord al Uw ideologieën, ja zeker U aangeboren zijn, maar hun tegenwoordig ontwikkelingsstadium

bereikt hebben door economische toestanden, door de lage „Bauch und Magen” kwestie.

Wij zullen U treden op de eksteroogen Uwer menselijke eigenwaan, U storen in Uw rustige zelfvoldaanheid en als gij dan met wrevelig gebaar U van ons afwendt en roept: „Laat mij, gaat hun met Uw lage en onmogelijke beweringen”, dan zullen we U toeroepen, van U eischen: „Bewijs, bewijs ons dan eerst, dat wij ongelijk hebben!”

A. BAARS.

Aan de heer P. J. Willekes Macdonald en „geestverwanten”.

Het te onpas verkondigen van een socialistiese overtuiging is volgens de heer Macdonald in de laatste tijd weer bijzonder opvallend.

Voor deze stelling worden wel twee z.g. feiten aangevoerd, die beide slechts tot bewijsmateriaal kunnen worden in het hoofd van iemand, die in staat is met één oogopslag te zien of een mening wel of niet te „onpas” wordt verkondigd.

Wat het artikel van de heer A. B. betreft, het genot om te betogen hoe gewenst het is, dat meerdere van zulke stukjes als een frisse wind de mufte ideaallose onverschilligheidsatmosfeer van de Delftsche studentenmaatschappij wegblazen, zal ik aan de heer A. B. zelf laten.

Ten opzichte van het „getuigen” van ondergetekende in het debat over „internationalisme”, voel ik me verplicht tot antwoorden. De heer M. schrijft: „Van de gelegenheid gebruik te maken, dat een politiek onderwerp behandeld wordt om eigen of aangenomen overtuiging te verkondigen, is niet overeenkomstig het doel dier vereeniging en dus hinderlijk voor de leden.”

Tegen deze bewering, dat ik niet „gedebatteerd” heb, doch alleen eigen overtuigingen (het verschil tussen „eigen” en „aangenomen” overtuiging bestaat wellicht bij de heer Macdonald) heb verkondigd, teken ik ernstig protest aan. De heer Heringa had o.a. de middelen besproken, die kunnen leiden tot de wereldvrede, tot voorkoming van oorlog, daarbij uitsprekende, dat we moeten zien naar dat, wat de volken *verenigt*. Ik heb hiertegenover mijn methode gesteld; n.l. men moet kijken naar dat, wat de volken *verdeelt*, men moet de oorzaken van de oorlog eerst nagaan, om deze te kunnen bestrijden. Het eenvoudig beweren dat de middelen door de heer Heringa aangegeven n.l. eerst het scheppen en waarborgen van een „wereldrecht”, tot het rijk der utopieën behoren, zou inderdaad een „dooddoener” geweest zijn. Ik was dus verplicht nader aan te tonen, dat het tegenwoordige productiestelsel *niet* drijft naar „wereldrecht” doch juist een belangenpolitiek met zich brengt, die over de ganse internationale linie slechts kent: het „Recht van de sterkste”. Tot dit doel heb ik een beknopt overzicht gegeven van drie tegenwoordige internationale conflictenbronnen, n.l. de kwestie van de Bagdadspoorweg, de Marokko-kwestie en het Tripolie-avontuur. Ik meende hiermee de oorlogtendenz van het kapitalisme met *feiten* toe te lichten. Dat het hierna trekken van de konklusie, dat alleen de bestrijders van het kapitalisme, dus *niet* de pacifisten, doch het internationale proletariaat, op de duur een waarborg voor de wereldvrede zullen vormen — een het socialisme met de haren overal bijlslepen is, moet een evengrote onjuistheid als oppervlakkigheid genoemd worden.

Ik wil nu nog wijzen op het onfaire in het optreden van de heer Macdonald in deze kwestie. Als bestuurslid van de Debatingklub heeft de heer Macdonald, evenmin als de voorzitter één poging gewaagd om te beweren, dat mijn betoog *niet ter zake* was, zomin tijdens, als na de afloop daarvan. En nu komt hij aan de S.W.-lezers, waarvan hoogstens dertien aanwezig waren, vertellen, dat mijn optreden op Debating slechts bestond in het uitflappen van een „dooddoener” en het toepassen van een methode, die slechts „minachtend spotgelach” kan verwekken!! Dit moeten de S.W.-lezers zeker maar geloven, evenals de gegrondheid van de kritiek van de S.W.-verslaggever, die zelfs een „helaas” niet kon bedwingen!*)

Het eind van het stuk van de heer M. bevat een waarschuwing aan de sociaal-democratische studenten, om hun krachten niet te verspillen met propaganda maken. Hiervoor betuigt ik de heer M., voor zover de waarschuwing „oprecht” gemeend is, mijn hartelike dank. Echter moet ik hem de hoop ontnemen, dat de dood van wat hij noemt een „vervelend verschijnsel” spoedig ophanden is. Dàarvoor wortelt dit te diep in het wezen van hen, die het voortbrengen. Niet alleen heeft de kennismaking met het

Socialisme in onze hoofden een begin van begrijpen van samenhang gebracht, waar vroeger slechts wanorde was, niet alleen gegeven het gevoel van bevrediging van de theoretikus, die tot klaarheid komt; het Socialisme is voor ons *meer* geworden, het is geworden tot een middel om onze mooiste gevoelens uit te leven, tot een bron van diep menselijk geluk.

Ons kwalik te nemen, dat we onze medestudenten hierin willen doen medeleven, doet denken aan „kleinzieligheid”.

Laten onze tegenstanders, in plaats van zich en anderen wijs te maken, dat er socialistische propaganda „te onpas” gevoerd wordt, aantonen dat we dwalen, bij elke gelegenheid, dat we de stem van het Socialisme doen horen, vooral op de vergaderingen van de Soc.-Dem. Stud. Club; (de heer M. kan ik hiervoor in ’t bijzonder de vergadering op 14 Dec. aanbevelen, waar Dr. v. Ravestein spreekt over „De tegenwoordige politieke toestand in Europa en zijn economiese basis.”)

Wanneer gij z.g. tegenstanders van het socialisme, bij elke gelegenheid op de bres stond om te vechten voor *uw* overtuiging, dan zouden *wij* voor *U* iets anders overhebben dan „minachtend „spotgelach”.

A. F. BAKHOVEN.

*) Welk helaas hij bij deze herhaalt. Redacteur.

De Roode Dinsdag en de Delftsche Studenten.

Zooals eenigen tijd geleden ons land, was Zweden in 1901 getuige van een verscherpte actie ter verkrijging van het Algemeen Kiesrecht.

Reeds jaren voerde men intensieve propaganda. Het indienen van een kiesrechtverzoeking welke geheel over het A. K. zweeg, deed een volksbeweging ontstaan, die zich o. a. ook in reuzendemonstraties uitte en waarbij groepen intellectueelen en honderden studenten zich aansloten.

De massa-betooging dit jaar te Brussel gehouden als protest tegen het drijven der Belgische regering, telde eveneens een groot aantal studenten onder zijn betoogers.

Hoe geheel anders echter op den Rooden Dinsdag. Wel was een ontzaglijke massa naar Den Haag getrokken, wel telden die massa vele intellectueelen, maar studenten waren slechts sporadisch aanwezig, zij verdwenen geheel in de menigte.

Kan daaruit nu dadelijk geconcludeerd worden, dat onder de Nederlandsche studenten, geen of weinig sympathie voor een Algemeen Kiesrecht-actie bestaat, dat de Nederlandsche student zich onverschillig in zijn studentenwereldje teruggetrokken heeft en de wereld daarbuiten hem koud laat?

Immers neen!

Gezien het feit dat het petitionnement, zoowel hier als in andere universiteitsteden, door vele studenten geteekend is, gezien de belangstelling, waarin de studentenvereeningen, die zich met buiten de studie staande kwesties bezig houden, zich mogen verheugen, kan die conclusie niet getrokken worden.

Ook de, den stereotypen Hollander zoo eigene bedeesheid, kan noch mag hier voor den student als oorzaak voor niet meedoen gelden, waar immers het student-zijn een periode van vrijheid en meer los van maatschappelijke banden zijn, in zich sluit.

Wat mag dan wel de oorzaak van een dergelijke minieme opkomst zijn?

Hebben die met hun bloot onderteekenen de zaak afgedaan beschouwende menschen wel goed begrepen, wel diep in zich gevoeld, wat het zeggen wilde een dergelijke petitie met hun handteekening te bekrachtigen en te steunen?

En wanneer men zich dat afvraagt en er een bevredigend antwoord voor tracht te vinden, komt heel langzaam een schrikwekkende gedachte boven; eerst onduidelijk en vaag nog, wil men zich tegen het opdoemend monster verzetten, tot het plots in helle klare lijnen voor u staat, het groote verwijt:

Zij hebben niet gelezen, niet begrepen datgene wat zij onderteekenden.

Want nietwaar, hadden ze het werkelijk gelezen, dan zouden ze in het petitionnement gezien hebben dat: „de nooden en behoeften der arbeidende klassen voortspruiten uit het *heerschende economische en politieke stelsel*”¹⁾ dat verder „in die klasse (n.l. de arbeidende klasse), wier leven, wier gezondheid, wier ontwikkeling, door dit wanbeheer (n.l. der bezittende klasse) het ergst worden geschaad, de drang

¹⁾ Cursiveering van mij (D. d. W.)

wordt gevoeld, haar politieke macht te versterken, door het kiesrecht voor alle burgers en burgeressen te veroveren en regeering en wetgeving onder haren invloed te brengen".

Zij hadden dan immers begrepen, dat die drang der arbeidersklasse, zich uitend in hun kiesrecht-actie, tot doel had het Algemeen Kiesrecht te verkrijgen, als een middel om de oorzaak van hunne nooden, het heerschende economische en politieke stelsel, te doen verdwijnen en te vervangen door een ander, dat der heele menschheid een nieuwe cultuur brengt.

En te duidelijker blijkt dit uit de volgende alinea van het petitionnement:

"Maar bovendien is de invoering van Algemeen Kiesrecht van algemeen belang, daar het alle arbeiders roept tot deelneming aan de politiek voor hun land en hen daar door rijp maakt voor de taak, die de opstrevend arbeidersklasse ook in ons land wacht, de taak n.l. om meer en meer een overwegende invloed op de leiding van zaken uit te oefenen en haar stempel te drukken op de inrichting van staat en maatschappij."¹⁾

Indien gij dit alles wist, indien gij dat alles begrepen hebt, en mijn verwijt van niet-lezen u dus niet treft; waarom dan niet mede betoogd op den Rooden Dinsdag; waarom niet u zelf begeven in dien stoet van duizenden medestrijders, ten einde met uw persoon te getuigen wat ge reeds met uw geest bevestigd had; waarom dan niet evenals onze Zweedsche en Belgische collega's mede opgekomen om te midden der menigte te toonen dat ook onder ons een groep — zij het een kleine — meeleeft met de belangen der arbeidersklasse.

Welaan dan tot het volgend jaar maar dan in grooter getale.

D. d. W.

¹⁾ Cursiveering van mij (D. de W.)

300,000 sociaal-democraten?

In 't midden latend of het verwijt van de heer de W. in bovenstaand stuk omtrent het niet mede betogen gegrond is — men zou daartoe allereerst eenige cijfers, die de heer D. de W. niet geeft, moeten weten; bovendien gaat een vergelijking met andere landen niet op, waar de Hollandsche studenten zich juist bij uitzondering niet met de politieke vraagstukken plegen te bemoeien — wil ik even wijzen op de gevaarlijke en merkwaardige strekking die in bovengenoemd schrijven ligt: n.l. de poging om alle ondertekenaren achteraf tot sociaaldemocraten te bevorderen.

En dan zullen er zijn, juist onder de studentenondertekenaren, die daarvoor stichtelijk bedanken en terecht!

Want wel staat, mijnheer D. de W., in het petitionnement dat de nooden en behoeften der arbeidende klasse voortspruiten uit het heerschende economische en politieke stelsel, maar nergens zult gij in de tekst en daarbij behoorende vlugschriften kunnen aanwijzen dat om de oorzaken daarvan weg te nemen het huidige economische en politieke stelsel moet worden opgeruimd.

Integendeel het petitionnement legt veel meer de nadruk op de drang die het A. K. door het nu verkregen medezeggenschap der arbeiders op de sociale wetgeving kan uitoefenen, wijdt daarover met historische bijzonderheden uit en daardoor — mede omdat de verdere tekst niets strijdigs hiermede bevat — konden ook zij die door middel hiervan in het huidige stelsel de misstanden hopen weg te nemen, mede ondertekenen.

Tot staving nog even iets overgedrukt uit „Waarom vragen wij uw handteekening?“:

Het kan beter.

Zoo is het thans. Maar het kan anders en beter. Mede door middel der wetgeving.

Het volksonderwijs kan worden verbeterd. Onze kinderen en vrouwen kunnen worden beschermd tegen schadelijke uitbuiting. De arbeidsdag kan voor allen worden beperkt tot b.v. 10 uren per dag. De arbeiders kunnen uit de staatskas worden gepensionneerd bij invaliditeit en ouderdom. De belasting op de voedingsmiddelen kunnen worden afgeschaft. Het belastinggeld kan worden gehaald van wie het ruimschoots kunnen missen, worden besteed aan nuttige zaken en niet weggegooid aan militarisme.

Kortom: door middel der wetgeving kan de verwaarloosde arbeidersklasse in zedelijk en stoffelijk opzicht worden vooruit gebracht.

Eerst het algemeen kiesrecht.

Maar wil dat alles tot stand komen dan zullen eerst alle meerderjarige mannen en vrouwen het kiesrecht moeten hebben.)

Het is mogelijk dat de heer D. de W. niet die strekking in zijn schrijven heeft willen leggen, op mij maakte het echter weer sterk den indruk, die ook de heer P. Willekes Macdonald reeds heeft uitgesproken, slechts met dit verschil dat men niet het socialisme met de haren bij de zaak, maar de 300.000 ondertekenaren met de haren naar het socialisme gesleept worden.

C. T.

¹⁾ De spatieeringen zijn niet van mij.

(Zie verder Derde Blad.)

ADVERTENTIEN.

Voor het wasschen en strijken van Boorden, Manchetten, Overhemden enz., enz., is het adres

A. F. BOSMAN,

STOOMVERVERIJ EN CHEMISCHE WASSCHERIJ
OUDE DELFT over de Binnenwatersloot.

Agent van de nieuwe AMERIKAANSCHER STOOM-WASCH- EN
STRIJK-INRICHTING, Velp en Arnhem.

Prachtig onschadelijk werk, zeer lage prijzen
en in één week gereed.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

Arac-, Rum- en Citroenpunch.

Tokayer, (Keppel Hesselink en Zonen),

per tonflesch f 1.60.

— LIKEUREN —

van Wijnand Fockink en Lucas Bols.

Een sedert jaren in een der hoofdsteden van ons land gevestigd Bouwkundig Bureau met eerste klas relatien zoekt

JONG VENNOOT,

van goede familie, BOUWK. INGENIEUR of ARCHITECT, om tegen nader overeen te komen inbreng en conditiën gezamenlijk en afzonderlijk te arbeiden.

Brieven onder No. 3443, Bureau van dit Blad.

**PIANO'S en ORGELS in huur van af f 4 —
per maand met inbegrip van stemmen bij**

F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.

MOTOR-RIJWIEL

„WANDERER“ 1³/₄ P.K. weegt ± 40 K.G. nog geen twee maanden bereden, te koop voor f 125,—.

Adres ANNA STRAAT 2c.

TER OVERNAME AANGEBODEN

de HUUR van een gemeubileerde Zit-
en Slaapkamer, Oude Delft.

Brieven onder No. 3444 s-w., Bureau van dit Blad.

Die boeken moet iedere polytechniker bezitten.

DE WONDEREN DER TECHNIEK

Het standaardwerk der uitvindingen en van de vorderingen der techniek

Deze afbeelding is KLEINER dan in werkelijkheid.

voor ÉÉN gulden per maand

ZES kloeke deelen. Ruim 1800 bladzijden. Meer dan 400 platen, kunstbijlagen en andere illustraties

Hierlangs afknippen

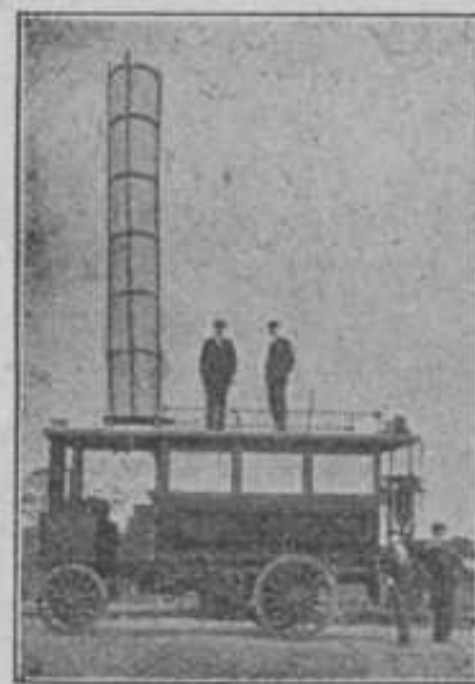
Teneinde eenig zins een denkbeeld te kunnen geven van de uitgebreidheid, veezijdigheid en volledigheid van dit werk, van de aantrekkelijkheid der behandelde onderwerpen, van de uitnemende wijze waarop de schrijvers zich van hunne taak hebben gekwetend, van de rijke toelichtende illustraties en van de fraaie uitvoering, hebben wij een uitvoerige brochure als proeve van bewerking doen samenstellen. Deze brochure MET VOLLEDIG-INLICHTINGEN wordt op aanvraag gratis en franco toegezonden aan iedereen die zijn naam en adres duidelijk hieronder invult, dit bijtje uitknijpt en dan toezendt aan den uitgever J. C. DALMEIJER TE AMSTERDAM, VAN BREESTRAAT 44.

NAAM
STAD
Straat No.

Deze (verkleinde) afbeelding is naar eene fotografie. De lengte van het étui is ruim 23 cM., terwijl elk boek 23 cM. hoog, 16½ cM. breed en ruim 3½ cM. dik is.

Het enorme succes van dit werk heeft een nieuwen druk noodig gemaakt, welke thans gereed is. Hier iets ter aanbeveling te zeggen van dit onvergelyklijk belangwekkende en degelijke werk, komt ons onnoodig voor. Weinigen die deze boeken niet reeds bij vrienden en bekenden als een gewaardeerden vriend des huizes hebben ontmoet. Inderdaad is „De Wonderen der Techniek” het EENIGE groote werk dat werkelijk geheel bij is en alle moderne uitvindingen uitvoerig beschrijft en met fraaie en interessante afbeeldingen toelicht. Ten einde het werk onder het bereik van IEDEREEN te stellen, leveren wij de zes fraaie prachtbanden en het keurige ETUI INÉÉNS COMPLEET af, tegen toezending van één gulden en verdere betaling van slechts

ÉÉN gulden per maand.

Verplaatsbaar station v. Marconi's draadlooze telegrafie, geïnstalleerd op een auto.

ETUI. HIERLANGS AFKNIPPEN

Aan den uitgever J. C. DALMEIJER Van Breestraat 44 te AMSTERDAM.

Ondergeteekende wensch franco en goed pakt te ontvangen de zes deelen van

DE WONDEREN DER TECHNIEK

in zes linnen prachtbanden à f 3,60 per deel. zondt hierbij één gulden per postwissel en verzoekt zich het restant met één gulden per maand zullen voldoen.

NAAM
BEROEP
Plaats en datum
ADRES No.

de eerste 600 bestellingen wordt GRATIS bijgeleverd een keurige

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 24 NOVEMBER 1911. No. 8.

Studenten-Pers.

Inspice et cautis eris.

Het zou dwaze domme struisvogelpolitiek zijn, wanneer de studentenmaatschappij onverschillig bleef of zich laatdunkend betoonde tegenover de steeds weder opduikende stemmen in de vaderlandsche pers.

Wij moeten het recht van Nederland erkennen te mogen eischen dat geest en toestanden aan hare hoogeschole zoo goed mogelijk zijn; het recht des noods in te grijpen.

Het is daarom dat wij hier melding maken van de hoofdartikelen over „studentenleven” van „De Nederlander” en van de oprichting van een nieuw 14 daagsch blad, „Alma Mater”. Maar het is tevens omdat wij weer dubbel de noodzakelijkheid voelden dat de studenten zelve hoe kort hun studententijd ook duurt en hoe weinig gelegenheid daarvoor veelal is — zich rekenschap van het waarom in hun wereldje zullen geven en daardoor buiten hun studie-stadje gekomen in familie- en maatschappelijke kringen de verdediging van veel dat nu *ten onrechte* wordt aangevallen op zich zouden kunnen nemen; waar zij nu, in de snelvervlogen dagen door hun jeugdig enthousiasme zich van het waarom niet voldoende bewust geworden zijn staan zij met hun mond vol tanden tegenover de overwogen en met zeker gewicht uitgesproken bezwaren van anderen, de indruk bevestigend dat er geen redelijke verdediging mogelijk is.

En dan zal ook datgene wat *terecht* wordt afgekeurd eerder worden losgelaten en gewijzigd, wijl dan ook de kritiek der buitenstaanders den studenten meer gegrond zou toeschijnen,

De aanleiding tot de nu weder losgebroken storm kunnen wij laten rusten, de persuitingen (b.v. in de Groene Amsterdammer) daarover met stilzwijgen voorbijgaan. De leering uit het gebeurde te trekken, zij lag voor de hand, zij is reeds getrokken.

Maar de gevolgen daarvan, de aanvallen die nu weder op de geheele studentenwereld worden gedaan, wij hebben daarop acht te slaan, er rekening mede te houden. Niet in starre domme verdedigingshouding, maar onze gebruiken en gewoonten wederom beschouwende in het licht der verantwoordings die ook wij van onze daden tegenover het Nederlandsche volk, *dat ons in staat en in de gelegenheid stelt het hooger onderwijs te ontvangen*, schuldig zijn.

Wij willen daarom — met 't oog op plaatsgebrek — in het volgend nummer uit de artikelen van „de Nederlander” (van 13, 14 en 15 November) enkele gedeelten overnemen en aan de werkelijkheid toetsen.

Tevens willen wij dan ook enkele woorden wijden aan den inhoud van het j.l. Vrijdag voor de eerste maal verschenen Alma Mater.

Maar nu onmiddellijk zij een krachtig woord van protest gesproken tegen het motto in den titel vermeld:

Veertiendaagsch blad ter behartiging van Algemeene Nederlandsche Studentenbelangen. Hoe kan de Hoofd-Redactie van dit blad, gevormd door Joh. W. Groot Enzerink, Ned. Herv. Pred., Leeuwarden; Dr. C. van Schothorst, leeraar, Den Haag; Dr. J. W. Wicherink, arts, Alkmaar, personen, die volstrekt buiten het studentenleven staan (ter voorlichting aangevuld door zeer éenzijdige plaatselijke redactie voor Utrecht, Delft en Wageningen), hetgeen onmiddellijk blijkt uit het woord ter inleiding, waarin we helaas moeten opmerken dat al wat door de studenten bij de groentijdsactie 1910 is aangeroerd *niets, volstrekt niets*, aan de meeningen en verkeerde voorstellingen van Dr. Wicherink heeft veranderd, hoe kan een dusdanig samengestelde redactie zich de behartiging van *algemeene* studentenbelangen ten doel stellen? Waar de geheele aanvang en opzet is een strijd tegen de eene helft der studentenwereld, een vooropschuiven van de belangen van de andere helft, een zaaien van verdeeldheid, hoe durft men dan spreken van behartiging van algemeene belangen?

Wij willen dit eerste blaadje (het artikel ter inleiding vormt den geheelen inhoud) nogmaals doorlezen, onderwijl het tweede afwachtende alvorens als oordeel uit te spreken onze indruk:

dat hier een predikant, een leeraar en een arts onder de leuze behartiging van studentenbelangen de studentenwereld willen trachten te sturen in de richting die zij goed achten, daarbij vergetende *wat* een dergelijke stap beteekent, niet hebben begrepen dat *alleen* een dusdanige poging tot *leiden* de verdeeldheid in de studenwereld reeds bevordert en een behartiging van algemeene belangen daardoor van meet af aan uitsluit.

Terecht zegt „de Nederlander”: „Wij voor ons wenschen niet aan de „historische vrijheid” onzer universiteiten te tornen”.

C. T.

Ingezonden Stukken.

„Das also war des Pudels Kern”.

Het zij ook mij vergund een laatste opmerking te maken omtrent het debat van den heer M. S. H. Trooster.

Ik citeer: „aangezien het niet mogelijk is in een couranten-artikel alle kromme opvattingen van den heer I. recht te zetten”. Uit zijn geheele schrijfwijze, maar vooral uit deze zin blijkt onmiskenbaar, dat de heer T. zich inbeeldt, dat hij op z'n oud-hollandsch gezegd, de wijsheid in pacht heeft. Dit nu is voor zijn rekening. Echter de beleedigende wijze, waarop de heer T. zijn opvatting stelt niet *tegenover*, maar *ver boven* de opvatting van dezen ketter, doet hem het recht verliezen op verder antwoord van mij.

Mijns inziens (en ik meen, dat ik daarin nu eens niet alleen sta) is een debat alleen dan mogelijk, wanneer beide partijen elkaars meening erkennen en waardeeren. Het nut van debat is voor een groot deel juist gelegen in betere waardeering van elkaars opvattingen.

J. INGERMAN.

Boekbespreking.

GUIDO GEZELLE. ZIJN LEVEN EN ZIJN WERKEN, 2de druk.

L. J. VEEN, Uitgever, Amsterdam.

Dit boek is een verzameling opstellen, geschreven over Guido Gezelle en zijn werken. Men leert er G. Gezelle in kennen niet alleen als dichter, maar ook als mensch, geleerde, strijder voor het behoud der Vlaamsche taal.

De twee eerste gedeelten „Guido Gezelle als dichter en als mensch” geschreven door S. Dequidt, pastoor van de Parme, is door de kernachtige taal een genot om te lezen. Naar aanleiding van Guido Gezelle's vertaling van Longfellow's Hiawatha schrijft hij:

„De vertaler heeft een dubbel scheppers werk te verrichten; hij moet de ziel van het oorspronkelijke stuk uit haar lichaam schudden en het ongekrenkt in een nieuw lichaam steken, dat even volmaakt als het eerste haar gaven moet weerkaatsen.”

Hij wijst erop, dat Gezelle van „gereed gegoten versvormen” niets wilde weten. „De versmaat wierd te samen met het beeld in zijn geest geboren.”

De 2 gedeelten: Guido Gezelle en de Friezen, door Johan Wenkler en Guido Gezelle en de Limburgers door August Cuppen getuigen van het belang, dat G. G. stelde in de strijd voor het behoud der taal. Hij steunde de Jong Limburgsche beweging in het oprichten van het tijdschrift: „Het daghet in het Oosten”. Gustaaf Segers verwijt G. G. zijn overdreven gevoel voor het dialect; G. G. meende nl., dat alleen dialect genoeg leven en kleur aan een gedicht kan geven. Als mensch schatte hij hem steeds zeer hoog; zijn woorden: „Hij bezat gaven, die voldoende waren, om een half dozijn mannen op te luisteren getuigen dit zeker.”

Gezelle als dichter heeft drie perioden doorleefd.

1. Romantische tijd (25—30-jarige leeftijd). Hij drukt dit zelf op de volgende wijze uit:

Alles berst en bot en bloeit en vrucht draagt.

2. 30 jaar, waarin hij als dichter zwijgt. Hij schreef echter wel in het tijdschrift „Rond den Heerd” en maakte ook vele gelegenheidsgedichten. Dit tijdperk is voor hem geweest een tijdperk van strijd (beschreven door Dr. G. Ver-

reest); de oorzaken hiervan waren zijn gevoelige aard en werk, dat niet voor zijn persoon geschikt was. Uit dien tijd dateert ook zijn correspondentie met Karel van Geldere; zij maakten samen een wisselgedicht (gepubl. in landsliederen).

3. 60—70-jarige leeftijd. In dien tijd verschenen zijn werken „Rijmsnoer en tijdkrans”.

De studie van G. G.'s persoon en werken wordt zeer vergemakkelijkt door een lijst van tijdschriften en bladen, waarin iets over hem geschreven is.

Dit zijn slechts enkele gegevens voor het zeer aanbevelenswaardige boek.

G. K.

DE NATUURKUNDE IN DE GEHEIME LEER.

Door WILLIAM KINGSLAND. In 't Nederlandsch vertaald door Dr. Raimond van Marle. Uitgave van N. V.-Theosofische Uitgevers-Maatschappij.

Dit zeer vlot geschreven boek, heeft ons van het begin tot het einde geboeid. De schrijver toont overal volkomen zijn stof meester te zijn.

Tot onze spijt zagen wij dat sommige gedeelten wel wat beknopt waren. De schrijver kan zich waarschijnlijk niet indenken, dat wat voor hem zoo helder als glas is, door een leek niet te makkelijk begrepen wordt. Wij noemen o. a. hoofdstuk VIII dat gaat over „de Stof van het Stoffelijk gebied”.

Het geheele boek is een eerbetoening aan het genie van Mevrouw Blavatsky, de schrijfster der „Geheime Leer”.

Wij eindigen met het boek aan te bevelen aan hen, die iets meer wenschen te weten over de „Geheime Leer”.

v. L.

„DIONYZOS” door L. COUPERUS.

Uitgave van L. J. Veen, te Amsterdam.

(Slot.)

Na zijn wisselvallige sonnetten, die toch ten slotte ons maakten vol blijde verwachting, gaat Couperus ons thans voeren mee, met den God van het Enthousiasme.

Enthousiasmos! verrukkende gedachte, ongeketende stormvloed van vrijheid en vreugde, hoe een heerlijkheid zullen wij genieten.

„Maar” begint een andere stem zacht te spreken, „wat zal van u worden, geestdriftige schare?” „Waarheen zal u voeren die toemelooze vaart!” klinkt luider de stem. En we weten dat Dionyzos-alleen ons zal leiden tot de buiten zich zelf getreden vreugde, tot de waanzin, of dat zij zal achterlaten een oneindige onbevredig zijn in al haar leegheid en verveling.

Heeft Couperus ons dit willen doen beleven in de meest intense mate, heeft hij weeheid en verlatenheid als einde ons willen gevoelen doen, dan buig ik in erkentenis, dat hij bereikt heeft op wondervolle wijze.

Het boek „Dionyzos” één lange beschrijving, dikwijls een schoone, soms een overmachtige beschrijving gaat door de Vreugde van den overwinnenden god der druiven tot een zinkende Smart, tot een jubelende Hoop op „der na-eeuwen troost”. Maar de Vreugde, die krachtig en levend en allesbeheerschend moest zijn, wordt zelden gewekt. Vreugde op aarde is ook ondenkbaar, de Vreugde in 't boek Dionyzos is ledig en koud; tot de blanke jonge God komt in der schimmenrijk, en één nacht van blijdschap geeft aan Tantalos en Danaïden, één enkele nacht van jubel in 't rijk van duistere Smart. Is het omdat lijden meer menscheeljk is, meer voor menscheeljk weergave bevattelijk, en daardoor de vreugde heller afsteekt?

Dit brokstuk alleen is heel het lezen van „Dionyzos” waard, dit hoofdstuk alleen doet ons vergeten de actielooze eindeloos gerekte wijnplanting van den druivengod, dit fragment laat de herinnering na aan vreemschoone tafereelen geschilderd in hoogen steil, omneveld door een eindelooze leegheid, die dikwijls u het boek zullen ter zijde leggen doen.

v. d. W.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 20 November 1911 No. 9089 Afdeeling H.M.O. is voor het tijdvak van 20 November 1911 tot en met 31 Augustus 1912 benoemd tot assistent voor de palaeontologie aan de T. H., A. Hofman te Delft, Oude Delft 161.

Berichten en Mededeelingen.

BERICHT.

Door het laat vaststellen der feestdata ziet de Redactie zich genoopt haar plan tot verluchting van het S. W. gewijd aan het lustrum van de S. P. tot komende week uit te stellen.

RED.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Interacademiale Wedstrijd.

De uitslag van den 16 Nov. te Utrecht gespeelde wedstrijd tusschen „D. S. S.” en „Lasker” is als volgt:

D. S. S.	Lasker.
(Wit)	(Zwart)
Graafland	1—0 Mr. W. Fick.
Van Aalst	1/2—1/2 Snoeck-Henkemans.
Cool	1—0 L. Fick.
Overduyn	1—0 Evers.
Jagerink	1—0 v. Dunné.
De Brauw	1—0 Korver.
Mijnlieff	1/2—1/2 v. d. Meer.
Stoll T. T.	0—1 Tichelman.
v. d. Poll	1—0 Scheidelaar.
„Koning”	1—0 Gronemeyer.

Zoodat de totale uitslag is:

„D. S. S.” 8—2 „Lasker”.

Donderdag 23 Nov. speelt „Morphy” tegen „Philidor” te Leiden en 30 Nov. „Lasker” tegen „Morphy” te Utrecht.

NEDERL. CHRISTEN STUDENTEN-VEREENIGING.

Afdeeling Delft.

Maandag 27 November, cursus Dr. J. A. Cramer: „De beteekenis van den persoon van Jezus voor het geloof”.

ONDERWIJS IN MODERNE TALEN.

In het vorig S.-W. plaatste de Berlitz School of Languages een advertentie, die, wil zij haar doel niet missen, eenige toelichting behoeft. Voor iemand te Delft, die lessen aan genoemde school zou willen volgen, bestonden tot nu toe twee mogelijkheden: of ze in den Haag te nemen, wat hem drie uur tijd kostte in plaats van één, of den leeraar naar Delft te doen overkomen, waarbij boven het honorarium nog de reiskosten en f 0,50 per lesuur vergoeding voor tijdverlies in rekening gebracht worden.

Waar nu wel algemeen het belang ingezien wordt voor den aanstaanden ingenieur om zijn moderne talen met eenig gemak te kunnen spreken en niet iedereen de gelegenheid heeft juist die taal, waarin hij het minst thuis is, in het land zelf te gaan beoefenen, is het waarschijnlijk dat velen de gelegenheid zullen willen aangrijpen om door bijv. een enkel uur conversatieles in de week zich een of meer der talen meer eigen te maken, indien die gelegenheid van bovengenoemde bezwaren bevrijd is.

De directie van de Berlitz School, dit inziende, heeft zich blijkens de aankondiging bereid verklaard op bepaalde dagen van de week een of meer leeraren in Delft les te doen geven.

Het doel van deze regelen is hierop de aandacht te vestigen en te wijzen op de noodzakelijkheid dat een ieder, die plan heeft dergelijke lessen te nemen, daarvan nu kennis geeft, om te voorkomen dat door onvoldoende deelname de vestiging van een B. S. in Delft niet door zou gaan.

We wijzen verder nog op de gelegenheid, die er bestaat om ook met twee of meer personen les te nemen. Door het tijdverlies behoeft niemand zich te laten weerhouden,

aangezien het een kwestie is van een enkel uur in de week en het geen extra werk behoeft mede te brengen. Voor de kosten per les verwijzen we ten slotte naar de hieronder afgedrukte tarieven.

Het adres is: The Berlitz School of Languages,
Noordeinde 58a en 20, den Haag.

Aantal lessen.	privaatlessen.	2 personen. per pers.	4 personen. per pers.
10	f 2,—	f 1,50	f 1,25
15	- 1,90	- 1,35	- 1,15
30	- 1,75	- 1,25	- 1,—
45	- 1,65	- 1,15	- 0,90
60	- 1,50	- 1,—	- 0,80

Bij grooter aantal lessen nog meerdere korting.

F. GOSLINGS.

Lijst van Vergaderingen.

Civ. en Bouwk. Stud.-Gezelschap.

Vrijdag 24 Nov., 's avonds 8 uur, Foyer Stads-Doelen:
Lezing met Lichtbeelden. Spreker: P. F. van de Wallen.
Onderwerp: Kalkbranderijen, Kalkzandsteenfabrikatie.

D. S. Debatingclub.

Woensdag 29 Nov.: Dr. A. Schrickink Kool, „Evenredige Vertegenwoordiging”.

Sociaal Techn. Vereen.

Donderdag 7 Dec.: Prof. De Voofs.

Gezelschap „Leeghwater”.

Woensdag 13 Dec.: Lezing van den heer S. P. Knuyver,
over: De ontwikkeling van de Jacquard-weverij.

D. S. Astronomische Vereeniging.

Donderdag 14 Dec.: Lezing van Dr. Easton.

Sociaal-Demoer. Studentenclub.

Donderdag 14 Dec.: Dr. W. van Ravesteijn. Onderwerp: „De tegenwoordige politieke toestand in Europa en haar economische basis”.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 24 Nov. Ned. Tooneel: „Overmacht”. „De tweelingen van Brighton”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Straussfeest, Liederavond; 8½ uur.

Diligentia.: Spreker J. F. H. Koopman, privaat-docent Technische Hoogeschool. Onderwerp: De koeltechniek en eenige harer toepassingen; 8 uur.

Zaterdag 25 Nov. Fr. Opera: „Madame Butterfly”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Straussfeest, „Elektra”; 8 uur.

Zondag 26 Nov. Fr. Opera: „Les Huguenots”; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Straussfeest, Concert; 2¼ uur.

Dierentuin: Louis Bouwmeester. „Lazaro de veehoeder”; 8 uur.

Dierentuin: Concert, Hermine Den Hollander; 2½ uur.

Maandag 27 Nov. Dilligentia: Tooneel- en Voordrachtavond ten bate van het Pensioenfonds voor Nederl. Tooneel- en Voordrachtverenigingen. „Vader”. „Episode”. Monologen en Voordrachten; 8 uur.

Dinsdag 28 Nov. Geb. v. K. en W.: Straussfeest. „Der Rosenkavalier”; 8 uur.

Diligentia.: Het Tooneel. „Jonkvrouwe De la Seiglière”; 8 u.

ROTTERDAM.

Vrijdag 24 Nov. Gr. Schouwburg: „Colette”; 8 uur.

Zaterdag 25 Nov. Gr. Schouwburg: „Die schöne Helena”; 8 u.

ADVERTENTIEN.

Heden verscheen:

een goedkope uitgave van
De Bruidstijd van Annie de Boogh,
door HERMAN ROBBERS.

Welk een opgang dit boek maakte bewijst wel het feit dat thans de 4e druk verscheen; beslist zal deze goedkope uitgave veel belangstelling wekken, hetwelk ze ruimschoots verdient.

De prijs is slechts **50** cents ingenaaid en **65** cents gebonden.

VOORHANDEN BIJ DEN
TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
BINNENWATERSLOOT 33-35.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek **VOLDERSGRACHT 33,**
geeft de **HOOGSTE** prijzen voor gedragen kleederen. Sedert 1870 bekend onder den naam van **VOGELEI.**

Het van ouds bekende adres is: ———
S. LOGCHER,
: **CHOORSTRAAT 46,** :
die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleeding.

Één Woordenboek

VOLDOENDE

voor de drie moderne talen.

Bijna 1200 pagina's f 1.25.

QUANJERS VIERTALIG Woordenboek bevat niet alleen
Hollandsch-Fransch, Fransch-Hollandsch,
Hollandsch-Duitsch, maar ook Duitsch-Hollandsch,
Hollandsch-Engelsch, Engelsch-Hollandsch.

Bijna 1200 pagina's f 1,25.

HET EERSTE

VIERTALIG WOORDENBOEK
OM EN OM.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., te Delft.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

THANS IS VERSCHENEN:

Het Wetboek van Mevrouw Etiquette.

voor HEEREN.

PRIJS f **1,90** in linnen band.

VOORRADIG BIJ DEN

TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN

DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,

BINNENWATERSLOOT 33.

VERSCHEENEN het EERSTE DEEL van het

LEERBOEK

der Toegepaste Mechanica

DOOR

Prof. J. KLOPPER, C.I.

bevattende ruim 500 bladzijden met meer dan 400 figuren.

INHOUD.

- Hoofdstuk I. Krachten in één plat vlak.
 " II. Krachten in de ruimte.
 " III. Belastingen en oplegkrachten.
 " IV. Staven onder den invloed van uitwendige krachten.
 " V. Balken op 2 steunpunten.
 " VI. Draagkonstrukties met onderling beweegbare delen.
 " VII. Vakwerken.
 " VIII. Bepaling der staafkrachten in een plat, staties bepaald vakwerk.
 " IX. Vakwerklijger, aan de uiteinden opgelegd.
 " X. Vakwerken met onderling beweegbare delen.
 " XI. Vormverandering van platte vakwerken.
 " XII. Ruimte vakwerken.
 " XIII. Gronddruk.

== Prijs f 12,50 in linnen band. ==

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.